

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutánysebb árban közlünk.

Tiszta képviselőválasztás.

Írta: Szemere Emil.

N.-Törvény aug. 2.

Beszélek, hogy holt idény van. Én meg azt állítom, hogy soha se volt elevebb, mint jelenleg.

Nézzük csak a képviselő urakat: minő éberek, a legkisebb összejövetelnél méltóztatnak megjelenni, a legkisebb kerületi érdeket szívükön hordozzák, vagy legalább úgy látszanak viselkedni, minden kérelem előtt fülük, ajtajok tárva, nyitva. Szóval Magyarország ilyenkor az ígéretek hona, s marad is az ígéretek. Azt hiszem, a jóllakott embernek rosszabb az emlékező tehetsége, s úgy látszik, hogy ebben sok igaz van.

Igy választás előtti napokon eltűnik a képviselőjelölt büszke mosolya (biztosan a választás utánt várja), nyájasság ül helyette arcára, mit talán azért nem gyakorolt négy éven keresztül, hogy ezen választás előtti hónapokat boldogítsa vele; s hogyha a szükség úgy hozza magával, egy-egy ellenzéki számottevő választónak meg is sugja, hogy ő tulajdonképpen szintén 48-as érzelmű, de ez elvek időelőtti, (ha legalább azt mondaná, hogy öregek, mert már több, mint fél századosok, de bátran lehet ezredéveseknek is nevezni, mert mindig éltek a magyar nép szívében, akkor legalább igazat mondana!) nem kivihetők.

S nem veszi észre, hogy ezen szószátyárságokkal a magyar ki-

rály alkotmányos érületében kételkednek s rágalmaikkal őt sértik, mivel azt hiszik és állítják, hogy ha esetleg a Kossuth-párt jutna többségre, azok tagjaiból ő felsége a miniszterium alakítását megtagadná, holott minden alkotmányos királyságban nem csak szokás, de törvény által előírt dolog, hogy a miniszterium a többségből alkotandó és ez a mi alkotmányunknak is egyik sarkpontja.

Hogy lehet most már ily képviselőben bizoni? Pedig legalább a tele ilyen.

Külömben, hogy ők szívők mélyen kurucok és nem labancok, én nekik tökéletesen elhiszem, de egyszersmind annál inkább zokolom, hogy nyiltan is nem harcosai ennek az eszmének.

Nagyon kíváncsi volnék rá, ha úgy a 48-as párt uralomra jutna, vajjon hány tagja maradna a híres »szabadelvű« pártnak? Én azt hiszem: egy se!

És ezen hitem az, mi a jövő színét nem festi feketének, s reményleni tanít.

Nézzünk szét s tekintsük meg az ugynevezett tiszta választás előjátékát. Megengedik-e, hogy a kerület felkarolja azon egyéniséget, mint képviselőjelöltet, kiben a kerületnek bizalma összpontosul? Képzletnek is erős! Esetleg ezen nem illenek bedrótozott alkotmányosdi játékokba, s még megtalálna tenni, hogy új fizeket követelne.

A mostani képviselőjelölés a

miniszterium által megbízhatónak talált egyének felléptetése, ép úgy, mint a II. francia császár alatt, III. Napoleon alatt ugyanis azon eljárás követetett, hogy a kormány kedvére való jelölteket falragásokon hirdették, — a híres *afiches blanches* utján, mik Franciaországban hivatalos hirdetésre szánt fehér papirosra voltak nyomva.

Kérdem, — lényegében, miután a miniszterium hivatalos jelölteket állít, van-e különbség a Franciaországban már lejárt, de még nálunk mindig divó eljárás között? S lehet-e ily eljárás mellett tiszta választás? Már a cím: *hivatalos jelölt* elég, hogy az összes tisztikart erkölcsileg kényszerítsék — habár elveik ellenére is — egyéni sulyukat a jelölt javára érvényesíteni, bár jogtalanul, mert hivatalos fizetésért minden hivatalnok egyenértékű munkáját adja, s azontul politikai nézetekben korlátozható nem lehet.

Hol itt a tiszta választás? Lehet-e az olyan képviselő független, aki nem választói bizalmára támaszkodik, de választóit az által igyekszik megtartani, magához édesgetni, hogy a belügyminiszterre hivatkozik, ki által hivatalosan jelöltetett? S tényleg ez által sok választó, több, mint hiszszük, tántorodik el, mivel — és logice helyesen — úgy gondolkozik, hogy ha esetleg valamire szüksége volna, azt neki hamarabb kijárja a hivatalos jelölt, mint egy más képviselő, ki a hivatalos je-

löltet véletlenül elbukatta, s ezért a miniszterium fekete könyvébe van beírva.

Sokszor aztán megtörténik azon vigjátékba való jelenet, hogy egy kerületnek három hivatalos jelöltje is van, s mindannyian hízegő táviratokat menesztenek Széll Kálmánhoz. Csudálom, hogy mindezekre van szívélyes válasza, — holott e macska dorombolásokat egyszerűen be kellene szüntetnie, miután tudom, elég okos, hogy tudja, hogy a *hízegők megbízhatlanok*.

De az éremnek van egy más oldala is, hogy ezen hivatalos jelöltet mind az ugynevezett akarokok (Stréberek) nagyravágyó, tehetségtelen fajából kerülnek ki, s nem csak nem függetlenek, de önző céljaik elérésére bármi utat módot jogosnak tartanak, alkalmazva a jezsuita elvet: *cél szentesíti az eszközöket*. Másrészt magasabb szellemi szárnyalásra képelenek lévén, a képviselőház tekintélyének minden téren sirját ássák.

Ezen szellemi súlyedés korunkban nagyon is tapasztalható. Ha széttekintünk, látni fogjuk, hogy a kiegyezés első pár évét levonva dolgozott-e ki egy miniszter is a nemzet jólétét előmozdító, az egész ország viszonyaihoz alkalmazkodó és annak egész gyökeréig ható egyöntetű munka tervet? Összes munkájuk kipkedés-kapkodás, foltozás, s nem veszik észre, hogy már foltozni se lehet, mert az eredeti szövet oly mállott, hogy

TÁRCA.

Az én vágyam.

Meguntam a földet örökös jajjával
Csalóka fényével és Judás esőjével.

A sok jó barátot, aki szembe, szeret,
Hátad meggett gunyol, s epét tálat
[neked.

Ugy a vén rokont is, ki csak addig
[kedvel.

Amíg vagyont szagol, örökséget ne-
[szel.

Meguntam a papot, a kámszás barátot,
Szenteskedő arccal csalják a világot.

A nagyfejű tudóst, végig begom-
[bolva,

Nehogy kipattanjon belőle egy szikra,

Pávaskodó hadát a katonaságnak,
(Kovásmestereit a rabszolgá lánának)

A kendőzött leányt kéjre hívó ajk-
[kal,

A kacér bábokat, erényes alarccal.

Ki nem érző szívet, de fejkötőt keres,
S mint pók hálójával gazdag prédára
[les.

Meguntam az asszonyt, szunyog-
[pésével.

Hamis mosolyával, peregő nyelvével.

Folytonos kérése, kifogyhatlan vágya
Mint a folyam vize, mint a tenger
[árja.

S mind az embereket, farkasit e
[földnek.

Kiknek falánkusa zsákmányával nő
[meg.

Aztán berzenkedik, mint a kényes
[pulyka,

Mint hogyha a rablás hősi nagy-
[tett volna.

Hol a szeretetnek örök lánnya lobog,
Seraphi éneket zengnek az angyalok.

Odavágyom, oda, fel a magas égbe,
Undorít e földnek eszűző mászó férgé.

Másnak a kertjében.

Másnak a kertjében
Kinyílt a rózsá,
Oda jár a szívem
Este a tilosba.

Bédító illata,
Mosolygós a szeme,
Mint a napsugara,
Csábít új életre.

A szívem elragadt,
S bármint küzdök véle,
Áttör minden gátat
Örült szenvedélye.

S ha a világ kincsét
[laknik is élémbe,
Életem e percből
Nem adnám cserébe.

A vers.

A pergő rim ügyes ostor,
Jól eszergetni vele nagysor,
Lelkesít az, mint a jó bor,
De le is hűt, mint az agg kor.

S ha meggyújtja tüze kebled,
Földre hozza le a mennyet,
Ha nem gyöngöd kéz ápolja,
Virága sem fakad soha.

Aztán, ha nincs szíve magva,
Olyan, mint az üres kanna,
Vagy talán a páva tolla:
Csillag villog, de nincs súlya.

Vagy akár a hímes lepke,
Fagyos szétől megdermedve,
Hasadt esupor, hideg mátká,
Irgység, epébe mártva.

Nincsen hangja, nincsen lánnya,
Keserű, mint a fűz hánosa,
Repedt duda, bármint fujva
Néma marad, mint a szikla.

Szeszélyes mint ápril napja,
Virító, majd sápadt arca,
Most a földet kémli, ássa,
Majd az égbe száll a szárnya.

Vigan cseveg, mint a patak,
Mely lombos erdőben fakad,
Majd döng, mint az ég haragja,
Villámmal sújt böszült karja.

Ma szende lány tiszta lelke,
Mint a rózsá lehellete,
Majd tüzes szemű menyecske,
Buja ajka, izzó koble.

Áldást hoz, mint a napsugár,
Majd meg pusztít, miként az ár,
Kunyhó most a palotája,
Majd palota a kunyhója.

Vágytam én e tündérlakba,
Mint a hívó a malasztára,
Hiába zörgettem rajta,
Zárva maradt az ajtaja.

Szemere Emil.

Tirol és Schweitz határán.

A „Felsőmagyarországi Hirlap” eredeti tárcája,
Írta: Ambrózy Ágoston.

Buchsnál lépjük át a monarchia
határát, amire külömben Baedeker
Károly előre figyelmesé tett. — A
coupé-társaság zöme ez alatt aludt,
ebből világos volt előttem, hogy sok-
kal kevesebb jelentőséget tulajdoni-
tottak e lépésnek, mint a mikor az
„ismert” Julius Caesar a Rubicon
átlépte, vagy így is formulázhatnám:
mikor Julius Caesar az „ismert” Ru-

a cérna után szakad. — Ha egy gazda birtokát így kezeli, ha bínyzik abban a rendszeresség, biztosan tönkre teszi földjét s tönkre jut maga is, ez áll az ország gazdáira, a miniszterekre is. Es még hagyján volna, ha vele az ország is el nem pusztulna!

A napon sütkéreztek a csiga meg a kigyó, egyről másról beszélgetve Kérde a kigyó a csigát: »Ugyan mond meg nekem, mért hordod házad mindig magaddal?« Tudod barátom, mert félek, hogy elkezelik!« Megszivellendő, hogy nem volna-e jó a csiga példáját követnünk!

aug. 7.

Dr. Nagy Sándor, a megyéségi képviselő, aug. 7-én Szerencsén fog a választók előtt beszámolni.

Elmélkedjünk!

Ruby Pál kir. albiró meggyilkolása alkalmából a „Zemlén“ 29-ik számában Haraszthy Miklós homonnai főszolgabíró igen helyesen egy kis elmélkedésre utal mindnyájunkat. A megrendítő eset körülményei, valamint a gyilkos viselkedése s főleg ama körülmény, hogy legnagyobb bizalmat törvényeink humanitásába helyezt, szinte utal bennünket arra, hogy a mai állapotokkal behatóbban foglalkozzunk. Igen örvendetes jelenség, hogy már a hivatalos egyenisegek is kezdik belátni, hogy a mai helyzet tarthatatlan.

Osztom a főszolgabíró ur nézetét, mint sok mások, hogy jelenlegi törvényeink felette humanusak, mivel népünk még nem érett meg arra, hogy ily humanus törvények által kormányoztassék. Ennek azonban nem a nép az oka, hanem a vezetői, az előjárói. Ennek a népnek volt lelkiismerete, volt hazája. Ezer év áll mögöttünk, melyre büszkén tekinthetünk vissza és ma... nincs lelkiismeret, mert azt minden 5 esztendőben megvásárolják, nincs hazánk mert az a nemzetiségek gyűlölye. Janku a hirhét oláh főkelő, kinek vezérlete alatt oly sok ártatlan magyar vér folyt, a magyar

kinestártól kapott nyugdíjat, a pánszláv igazgatók pedig manapság állami segélyezésben részesülnek.

De térjünk a dolagra. Hivatalos hatalommal való visszaélés miatt támadják meg a főszolgabírókat, vagy a rendőrhatalmat, mert valakit le tartottat. Hát kérem mit bizonyít ez, hogy törvényeinkbe belekerült ez a passzus? ugy-e azt, hogy voltak főszolgabírák és rendőrhatalmak, melyek hivatalos hatalmukkal vízi százátk, és mit bizonyítanak a ma-élig gyakori följelentések? ugy-e azt, hogy még most is vannak, a kik hivatalos hatalmukkal visszaélnék. Sajnos, hogy egyeseket ártatlanul hurocolnak meg, de valószínű, sőt bizonyos, hogy jóval többen vannak, kik a hivatalos hatalommal való visszaélést elszenvedik, mint azok, kik a följelentés folytán ártatlanul meghurcoltatnak.

Megkérdem a gonosztevőt, hogy becses személyét nem bántalmazták-e? Ez egy kicsit furesán hangzik és így kimondva bizony nevétség is a törvény ezen rendelkezése. De tudnunk kell, hogy nem mindenki gonosztevő ám a ki törvény elé kerül. Megtörtént nem egy esetben, hogy a körülmények összejátszása folytán teljesen ártatlan emberek szenvedtek sok évi börtön büntetést sőt akasztófára is kerültek. Aztán gondoljunk csak vissza a mócsai esetre, a hol valóságos kínzást vittek véghez ártatlanokon a hivatalos egyének. Vessünk egy pillantást a budapesti rendőrség brutalitásaira, kik a „nemzet virágát,“ az egyetemi ifjúságot minden elfogadható ok nélkül kardlapozták és agyonvágózták, gondoljunk a képviselőválasztások alkalmával véghez vitt erőszakoskodásokra. Mindezek, illetve az ezekhez hasonló esetek születtek a jelzett űsokat, nem a gonosztevők, de az ártatlanul, a jogtalanul meghurcoltak védelmére. A gonosztevőt senki sem védelmezi, Ruby Pál gyilkosa a törvény kezében van és csak hónapok múltával fog itélni felette, de a közvélemény már kimondotta reá a halálbüntetést, — az akasztófát és a mint a tanuvalomások igazolják, helyesen ítélte felette. A közvélemény ítélte nem a űsokon alapszik, hanem a közszükségből folyik. A legnagyobb megtorlásnak látja szükségesnek, hogy hasonló esetek elkerültesse és hogy kitörültesse e nép tudatá-

a nélkül, hogy arval az ódon St. galleni kolostorral, amely ránk nézve történelmi emlékeztető, bővebben foglalkoznék, áldozunk pár sort a Tirol-főváros: Innsbruck emlékének.

Sohol sem olvad úgy össze a város a természettel mint itt, Főutájának végén már a Tirol-Alpok medrének fenyevel, hóval takarva. Oly nagyszűrű esend uralkodott ebben a szép völgyvárosban, hogy szinte biztosra vettem e perében, hogy Goethe ide jött elötanulmányokra mielőtt megírta volna oly találó színekkel egy kihalt város képét Hermann és Dorothéájában. Mintha egy nagy halottja volna városnak, a komor fekete fenyő hegyek alkörjék a temetési draperiát.

Másnapra a temetésből csak a hangulat maradt meg, a esend. Verőfényes nap volt az alpesek rózsaszínbe hajló hótetei, üde fenyőkoszorú nap-sugarakban sütkéreztek. Valóságban panorámában képzeli itt magát az idegen, de este, mikor a panorama megszűnt, haesak rögtön ágyba nem bujlik, megöli az unalom. Egypár házkolossz, seminarium, vadászka-szárnya, pár egyenes utcaor győren megvilágítja és ismét esend. Tudakozódván az esti szórakozási helyek után, megtudtam, hogy az egész mulatság arra az estére, hogy egy hölgy, akinek szakálla van fog énekelné a menageriában az orosz-látnetrezben. Legalább szakálla ne volna gondoltam, elmennék! — Így azonban jobbnak tartottam egy impozánsan esendes éj után magából a városból távozni.

ből ama ferde gondolat, hogy most már akasztani nem szabad, mert hiszen Ruby gyilkosának is ez a tudat adta kezébe a gyilkoló szerszámot.

Nem a törvényekben van a hiba, de azok végrehajtásában, nem a törvényeket kell megváltoztatni, de az egyéneket kell kieserlni. El kell távolítani mind azokat, kik nem képesek hivatásuk magaslátára emelkedni, kik hatalmukat nem a rend fontartására, de önértre használják, mert a basáskodás, a törvények be nem tartása az azok végrehajtására hivatott egyének által, demoralizálja a népet és ártatlanok szenvedelméiattól. Mondanom se kell, hogy a közigazgatás terén merül föl a legtöbb panasz.

Ha komolyan a jog, törvény és igazság fog uralkodni ebben az országban, akkor letűnnek a basáskodó hivatalnokok s az inkriminált űs-ök mint fölöslegesek önmaguktól hatályukat veszítik. Ha a választások alkalmával nem fognak lélekviszart üzni, ha gyermeknevelésükben a családi neveléstől kezdve egész a legmagasabb fogig a törvénytisztlet eszméje fog végig vonulni, akkor bizvást mondhatom, hogy jelenlegi törvényeink nem lesznek túlságosan humanusak.

Horváthy Gyula.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— A vármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 12-én, hétfőn, tartja rendes havi ülését, melyen gróf Hadik Béla főispán fog elnökölni.

— Kivándorlás. A június havi statisztikai adatok, szerint Amerikába mentek azon hónapban Zemlénmegyéből 478, Sárosból 344, Abaujából 250, Ungból 197 és Szepeshől 195-en. A felvidéken tehát a mi vármegyénk vezet és az egész országban 3-ik helyen áll. Nem mondhatja tehát az ellenéigünk sem, hogy Zemlén többé nem veszt megve.

— Nem kell félni. Az ungvár—n-mihályi h. é. vasut részére 1890 évi 154. sz. képv. határozattal megszavazott 30,000 K hozzájárulás alól Ungvár városát a m. kir. belügy-miniszter f. é. július hó 20-án 72259-III. sz. határozatával felmentette, a mennyiben Ungvár város képviselő-testületének a kérdéses vasuti hozzájárulást megszavazó 154—890 sz. alaphatározata nem névszerinti szavazás mellett hozott, holott a közs. az 1886. évi XXII. t. cz. 59. §-a értelmében ha a községi törzsvagyon elidegenítéséről, megterheléséről terhes szerződések kötéséről vagy felbontásáról, községi kölesönről és községi pénzek elhelyezéséről van szó, ugyszintén a 25. §-szert csak birtokoson kívül felelősséget íránt hozandó határozatok eseteiben az elnök mindig köteles a névszerinti szavazást elrendelni.

HIRÉK.

Olvasóinkhoz Tisztelettel fel-

kérjük lapunk mindazon olvasóit,

kik még az előfizetést meg nem

ujították, avagy hátralékaikat ki

nem egyenlítették, hogy ugy az

előfizetést megújítani, mint a hát-

ralékos előfizetést kiegyenlíteni

sziveskedjenek. A Felsőmagyaror-

szági Hirlap kiadóhivatala.

— Le'kési jubileum. F. hó 4-én a

tarcali ev. ref. paplakban, Gecse Pé-

ter ev. ref. lelkész. egyházmegyei

tanácsbíró és iskolaszéki elnök ottani

működésének 30 éves jubileumát

ünneplték. Az egyháztanács nevé-

ben Tékely Pál üdvözölte az ünne-

peltet igen szép beszédben. Majd

Gecse Lajos ottani káplán, az egy-

házközégsz szószólója, mondott remek

beszédet, mely könnyeket esalt, ki az ünneplést, és a nagyszámú tisztelgők szemeiből. Ezek után Tassonyi József főgondnok átadta az érdemekben megőszült lelkésznek az egyházközégsz emléktárgyat, egy diszes bibliát. Végre, a v. előjáróság nevében Hubay Kálmán jegyző, talpraesett beszédben emlékezett meg az ünneplést érdemeiről szünni nem akaró éljenés között. Az ünneplést, mivel az előkészületekről mit sem tudott mit sem sejtett, a meghatottságtól alig tudott felelni. Válaszában kiemelte, hogy ezután is, mint eddig, mindig az egyház érdekeit fogja szem előtt tartani s felvirágzásán teljes erejéből még inkább munkálkodni, nem kiméleve, anyagi áldozatot sem. Az egyházmegyét Balint Dezső pataki és Zittas József pütri gyi lelkészek képviselték. Este nagy vacsora volt, szebbnél szebb pohárköszöntőkkel fűszerezve.

— A sátoraljai helyi ált. ipartestület Sátoraljai helyben a „Vadászkürt“ kerthelyiségében 1901. aug. hó 18-án (vasárnap) a munkakiállítás alkalmából világpóstával, tombolával és tekeversenyyel egybekötött jótékony-célú zártkörű táncmulatságot rendez.

— Sztrájk divat. A kőmives segédek utánzókra találtak a bodnársegédekben. Így szép lassan nagy városra lesz a mi szerény városkánk, melybe, mióta szerencsésen átalakult tanácsúvá és fényes tanúságot téve a város minden rendű lakosságának nagy jólétéről, a kereskedelem, ipar, vállalkozás eddig nem sejtett lendületéről, 6000 k.-ás polgármestert tart, azóta a „haladás“ mindenféle betegségek is beköltözött. Ha a mesterek, főnökök így úsznak a bőségben, miért ne kapjunk mi is belőle osztályrészt? gondolják magukban a t. e. segéd urak. Sarkunkra állunk, követelünk és ha nem teljesítik, hát sztrájkolunk. Ez most a divat. Így jött létre legutóbb a második nyári szenzáció: a bodnár-sztrájk. Schleich Ferenc és Deusch Adolf helybeli hordógyárosok kb. 30 munkása hétfőn reggel ott hagyta szolgálatát, mert... mert... vérszemet kaptak. Folyó évi június hótl fogva ugyan is egy-egy hordó elkészítéséért fizetett munkadíjat, mely addig 90 fillér volt, egymásután felemelték a főnökök 2 koronára. Szorgalmas, ügyes munkás 6—8 hordót állíthat össze naponta s így átlag is szép keresethez juthat. De ezt a fel-emelt díjat is kevésik és hordónként 2 kor. 30 fillért követelnek, a mit a hordógyárosok meg nem adhattak s e miatt a harmincz munkás abba hagyta a munkát. A hordók rendes vevői tulnyomó részben a bortermelők. A szőlők felújítása és művelése már eddig is jelentékeny terhet képeznek s így a költségek újabb emelkedése, melyet a hordók árának emelkedése maga után vonna bizony káros és kellemetlen volna. Mérlegelje tehát a hatóság az összes szempontokat, melyek ezen esettel összefüggnek s igyekezzék a „sztrájkot“ lehetőleg minden irányban igazságosan elintézni.

— Párbaj. Folyó hó 2-án Ungváron Ambrózy Agoston ügyvédjelölt és Kulín Aurél kardpárbajt vívtak, mely Kulín Aurél sebesüléstől végződött.

— Követésreméltó példa. Petrik közégsz gőr. kath. iskolaszéke f. évi július hóban tartott ülésén 200 koronás alapítványt tett az ottani iskolaköteles szegénysorsu gyermekek tankönyveinek beszerzésére, hogy így ez által az illető szegénysorsu gyermek ingyen jutván tankönyvekhez és iskolai szerekhez, minden akadály nélkül mehessen elő a tanulásban. Valóban követésre méltó a petriki iskolaszéknek e szép példája, mert valljuk meg az igazat, népiskolának előhaladásának egyik legnagyobb akadályja az, hogy a gyermekek nincsenek ellátva könyvekkel és iskolaszerekkel. Ott a hol a bajon tudnak segíteni, az előhaladás is szemmel látható.

— **Pörül járt cigány.** Szerenési levelezőnk írja: P. hó 4-én a hajnali órákban véres összeütközés volt a csendőrség és kóbor cigányok közt. A csendőrök ugyanis az utóbbi időben elkövetett nagyobbbszerű löpölások miatt erőlyesen folytatott portyázás közben, Bekecs határában kóbor cigányokra akadtak, kik közül Nagy Gábor tiszafüredi születésű kóbor atyafi, nemesak ellenszegülést tanusított, hanem az egyik csendőrt tetleg bántalmazni is akarta. Nagy botját már erős ütésre emelte, midőn a fenyegetett csendőr Rozner nevű társa, hogy bajtársáról az ütést elhárítsa, kényszerű helyzetében szuronyát használta és a kóbor morét altestén megszurta. Nagy Gábor a szurás után összeesett. — Az egész esetről a hatóságnak jelentést tettek.

— **A mi gőzfürdők.** A mi városunk kormányzója sok dologban nem követi más városok példáját, hanem a maguk világlátott, böles eszköz után járnak. Többek közt más városok ügytelenségével ellentétben a mi podestánk mindenképpen bebizonyítani akarja, illetve csak szeretné elérni, hogy Ujhely számára a Dianna fürdő nyereséges vállalat legyen. Más városok ráfizetnek a fürdőre, de ő ügyességének baborkoszorúját hívei előtt ezzel a levéllel is gazdagítani szeretné. Megengedjük tehát, hogy minél több jövedelemre vágyanak a Dianna forgalmánál, de talán megelégedhetnének azzal, ha az emberek a pénzüket ott hagyják és *ne kívánják azt, hogy a testök husát is otthagyják a fürdőzők.* Már többször előfordult, hogy a gőzfürdőből felüldült helyett összeégetett testtel távoztak egysékek, mert úgy a falakon, mint a meleg bazinban vezetett csövek teljesen fedetlenek. Az elővigyázat ilyenekben nem a fürdővendégeit, hanem első sorban a fürdő tulajdonosát terheli s így a város tanácsának sürgősen intézkednie kellene.

— **Próbabál.** Révész Imre táncintézetének növendékei szombaton mutatták be a nyilvánosság előtt 6 heti tanulás eredményét. A próbabál szokáshoz híven ez alkalommal is a fényesen sikerült és nagy közönség részvétele mellett folyt le. A táncok precíz és szabályos betanítása dicsérettel. Főképpen a külön táncok — a francia gavotte — kachuka spanyol tánc jelmezben és a magyar szülő valóban gyönyörű látványt nyújtottak és a jelen volt nagyszámú közönség több ízben nagy órációban részesítette a buzgó táncmestert. A vizsga után kezdetét vette az általános vizsga, a mely kivilágos kirivadtig tartott és a boldog gyermekek magukkal vitték az „első” bál édes ábrándjait . . .

— **Werne Gyula** regényei közül kevés játszik magyar földön — Ezek egyike „A Kárpáti Várkastély”, mely a vadregényes erdélyi havasok közé vezeti az olvasót. A kísérletes történet, mely e gyönyörű keretben játszódik le, oly érdekes, hogy az első laptól az utolsóig lebilincseli a figyelmet. Látszólag, a csodák világában élünk, míg a könyvet olvassuk: pedig a csodák a valóságban egyszerű természettani tünemények, melyekkel az elátkozott kárpáti várkastély tulajdonosa a vidék könnyenhiví és babonás népét akarja elriasztani és magától távol tartani. A könyv végén aztán persze minden kiderül s a tudós szerző nagyon világosan és kézzelfoghatóan megmagyarázta azokat a rendkívüli eseményeket, melyek szévítvő gyorsasággal következnek egymás után. A ránk, utazásokra nézve kettős érdekességű könyv az „Országos Központi Községi Nyomda” r. t. kiadásában jelent meg, kitűnő új fordításban, szép képekkel s Eisler G. főbizományosa után adta közre a Magyar könyvpiacozon. — A vastag kötet ára füve 1 korona 60 fillér, díszes vászonkötésben 2 korona 40 fillér, s kapható a főbizományos-

nál (Budapesten, VI. Sziv-utca 43. szám), valamint minden hazai könyvkereskedésben

— **Irodalmi esemény** van készülőben Arról van ugyanis szó, hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak munkái egyöntetű, — díszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe, egyöntetűen, díszesen és olesón, 55 csinosan kötött könnyen kezelhető kötetben. Balasától és Zrinyitől Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, amit költői irodalmunk maradvánód becsült fölmutathat. De nemcsak költőink munkáit: Széchenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A „Magyar Remekírók” tehát nagy költőink és íróink olyan kiadása lesz, amilyenre évtizedek óta vár a magyar nemzet és arra való, hogy olvassák, mert elhagyja azt, ami másod- vagy harmadrangú, avagy ami csupán a tudós kutatót érdekli.

A régebbi írók műveit irodalmi értékeihez és irodalom történeti jelentőségükhöz mért megválogatásban, az újkori írók (Nevezetesen Arany, Vörösmarty, Petőfi Tompa, Garay, Bajza, Czuczor, Vajda, Arany László, Szilágyi, Madách, Reviczky, Csiky) műveit lehetőleg teljességükben mindenestire főműveikkel fogja felölelni.

Az ezme, mely a kiadótársulatot e nagyjelentőségű vállalat közrebeesítésénél vezérli, az, hogy lehetővé tegye minden családnak a magyar nemzet jeles és remek íróinak megszerzését, ép úgy, hogy a művelt külföldön is a legszegeyebb jövedelmű család is legelőször sorban a nemzeti classikusok birtokába jut.

A kiadó Franklin-Társulat e nagy vállalat részletes programját őszszel fogja közzétenni és ugyanakkor a kiadást megindítani. Kötelességének tartja azonban már most, — a közönség saját érdekében, — a figyelmet e korszakos vállalatra felhívni, hogy megtevéstészek ellen megóvja. A hírlapokban ugyanis néhány nap óta „Képes remekírók könyvtára” cím alatt egy vállalat hirdetteik, melynek címe félreértésekre adhat alkalmat. Ily félreértések vagy megtevéstészek kikérülése végett hangsúlyozni szükséges, hogy a magyar remekírók gyűjteménye kizárólag és csak a Franklin-Társulat kiadásában jelenhetik meg, mivel ez a társulat ez idő szerint e nagy magyar írók kiadási jogainak kizárólagos tulajdonosa.

KÖZGAZDASÁG.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Tisztelettel kérem, sziveskedjék az alábbi — közérdekű soroknak becses lapjában helyet engedni:

A hegyközségekről.

Több nagyobb szőlőbirtokok a sátorajajhelyi hegyközségnek egyesítését minden áron keresztül akarja vinni, mi pedig „1-2 kisbirtokos” kézzel-lábbal védekezünk az egyesítés ellen és eddig teljes sikerrel, mert az egyesített hegyközség alakulása tárgyában hozott II-od fokú határozatot a m. kir. földmívelésügyi miniszter 68675 számú intézkedésével megsemmisítette.

Minden ellenkező híreszteléssel szemben bebizonyítani óhajtom, hogy a mi védekezésünk teljesen indokolt ugyanis:

a kataszteri telekkönyv tanúsága szerint — a phyloxera pusztítás előtt — volt a sátorajajhelyi határbán 1151 hold 369 □-öl szőlő terület és pedig a következőleg osztályozva:

I. oszt. 158 hold 1411 öl, II. oszt. 228 hold 717 öl, III. oszt. 343 hold 389 öl, IV. oszt. 269 hold 1422 öl, V. oszt. 150 hold 1230 öl, ebből az egyesítés tervezői már magok leüjtötték a Káté és Veres Haraszt dűlőket, mint amelyek a többi szőlőterületekkel nem függnek össze, és

így az egyesített hegyközségekbeni kezelésre nem alkalmasok, ezen dűlők területe osztályonként a következő:

I. oszt. — II. oszt. — III. oszt. 71 hold 295 öl, IV. oszt. 77 hold 860 öl, V. oszt. 10 hold 239 öl, marad tehát az egyesíteni szándékolt szőlő terület:
--

I. oszt. 158 hold 1411 öl, II. oszt. 228 hold 717 öl, III. oszt. 272 hold 948 öl, IV. oszt. 192 hold 562 öl, V. oszt. 140 hold 991 öl, vagyis összesen: 992 hold 575 öl terület,
--

ebből a mi községünkre, vagyis a Kis Czeper dűlőtől a Veres föld dűlőig terjedő területre esik:

I. oszt. — II. oszt. 8 hold 148 öl, III. oszt. 57 hold 212 öl, IV. oszt. 57 hold 389 öl, V. oszt. 102 hold 856 öl.
--

Már most kérem, sziveskedjék bárki az összehasonlítást megtenni az egyesíteni szándékolt egész terület és a mi hegyközségünk területe közt, s meg fog győződni, hogy az egyesíteni szándékolt szőlő területen az I-ső és II-ik osztályu szőlő 387 hold 528 □-öl, melyből a mi hegyközségünk területére csak 8 hold 148 □-öl II-od osztályu szőlő esik (Tompakó dűlőben), I-ső osztályu pedig egyáltalán nincs;

továbbá az egyesíteni szándékolt szőlő területen van V-ik osztályu szőlő 140 hold 991 □-öl, amelyből a mi hegyközségünkre magára 102 hold 856 □-öl esik, úgy hogy a többi 4 hegyközség területére az V-ik osztályu szőlőkből együtt véve csak 38 hold 135 □-öl marad.

Azt hiszem nem szorúl bizonyításra, hogy az I. és II. osztályu szőlők termik az értékes primabort, amelynek hordójáért 60—80—100 frtot fizetnek s viszont az V. osztályu szőlők termik a 15—20—25 frtos cankót.

Már most — az egyesítés esetén — az 1894. évi XII. t.-c. 65. §-a értelmében, a hegyközség kötelekibe tartozó minden birtokos az őrzési és hegyrendészeti költségekhez birtok arány szerint köteles hozzá járulni, amely hozzájárulás a folyó évre kataszteri holdankint 8 koronában lett előírányozva, bántor vagyok kérdeni: méltányos és igazságos e, hogy az a szőlőbirtokos, aki egy hordó borért 80—100 frtot kap, 1 kataszteri hold után épen úgy 8 koronát fizessen, mint az a birtokos, aki termésének hordóját 15—20 frton adhatja el? Én legalább nem vagyok képes ezt az osztó igazság elvével összeegyezteni.

Figyelembe kell venni azonban még azt is, hogy az I. és II. oszt. szőlőket többnyire jobb módu birtokosok vásárolták össze, azok úgyszólván mind be vannak ültetve és hasznot hajtának, ellenben az V. oszt. szőlők nem voltak oly kapósak, azokat régi tulajdonosaik nem tudván eladni és nem rendelkezvén az újból beültetéshez megkívántató tőkével, ma is vagy mint egészen parlag területet bíriák, vagy krumplival és kukoricával ültetik, ami például a folyó évből is holdankint nem hoz 8 kor. tiszta jövedelmet. — Igazságos volna e, hogy ezek a birtokosok holdankint épen úgy megfizessék a 8 kor. hegyközségi járulékat mint azok, a kik I. II. osztályu értékes szőlő birtokok bírnak?

De még tovább megyek: az egyesíteni szándékolt terület nem annyira amennyinek azt az I-ső fokú hatóság kimutatta, mert a törvény értelmében a hegyközség kötelekibe belépni tartozik minden a szőlők közt fekvő más mívelésébe tartozó terület is, ilyen pedig csak a mi külön hegyközségünkben is van, és pedig:

szántóföld 28 hold 467 □-öl.
kert 12 " 122 "
regel 6 " 346 "
létöl 76 " 24 "
összesen 122 " 959 "

ez a terület, belé tartozván a hegyközség kötelekibe, holdankint szintén 8 kor hegyközségi járulékkal volna megrovandó. Csak hogy tudni kell mi az a szőlők közötti 70 hold

24 □-öl legelő? semmi más, mint holmi haszna vehetetlen gódrés és kőkényes apró területek, melyeken talajmínőségüknél fogva valami fü megerem, tehát adoztatás tekintetéből be lettek sorozva a legelő mívelésébe dacára, hogy ezek legelőtetésre egyáltalán nem használhatók már csak azért sem, mert a szőlők között marha felhajtók nincsenek, s így kétségtelen, hogy ezek a területek birtokosainak annyi hasznot sem hajtának, amennyi a kirovott évi földadó. — Kérdem: meg lehet e terhelni ezeket a hasznot nem hajtó területeket holdankint 8 kor. hegyközségi járulékkal?

A fent előadottakból minden elfogulatlan bíráló meggyőződést szenvedhet arról, hogy szőlőhegyeinken az egyenlő területek jövedelmességé és teherviselési képessége közt óriási aránytalanság van a szerint, amint azok I—V. osztályu szőlők, vagy I—VIII. osztályu legelők, s épen azért van, hogy azoknak az adó alapul szolgáló kataszteri tisztajövedelmek is élesen különböznek egymástól, ugyanis a szőlők kataszteri tisztajövedelme kataszteri holdankint a következő:

I. oszt. 20 frt II. oszt. 14 frt, III. oszt. 8 frt, IV. oszt. 5 frt, V. oszt. 3 frt, 50 kr.

Hogy az 1894. évi XII. t.-c. a teherviselést nem a jövedelem arányában, hanem birtokarány szerint mondotta ki, (ami az eddigi adoztatási elvekkel teljesen ellenkezik) azt nem lehet egyéneknél tulajdonítani mint annak, hogy ezen törvény tervezetének készítésénél valószínűleg valamely homokszőlőtelep vétetetét mintául, a hol a minőségi osztályok, s így a jövedelmesség között is a különbözet alig számba vehető, de a mi hegyvidékünkön a viszonyok egész mások, mert például tessék csak összehasonlítani a Galambos dűlő I hold I-ső osztályu szőlőjének tényleges jövedelmét a Mocsár dűlő IV. V. osztályu hold szőlőjének a tényleges jövedelmével!

Szinte hallom az ellenvetést, hogy ezt az aránytalanságot a hegyközségi rendtartásban lehet reparálni. De nem lehet! mert épen a 68675 számú miniszteri döntés határozottan kimondja, hogy a törvényvel ellenkező határozatot hozni semmi féle hatóság nem jogosult, és ennek az elvnek érvényt is szerzett, miért is nálunk a hegyközségek egyesítése mindaddig, amíg a törvénynek a teherviselésre vonatkozó jelenlegi rendelkezése nem módosítatiknem egyébként a szegényebb sorsú kisbirtokosok szándékai tönkre tétele, hogy pedig az egyesítés tervezőinek ez volna a célja azt feltenni nem akarjuk.

Az 1894. évi XII. t.-cikkéből azt tünik ki, hogy a törvénynek az az intenciója, hogy a hegyközség a birtokosságnak hasznára legyen. Erre enged következtetni az is, hogy a törvény nem teszi kötelezővé a szőlőterületeknek hogy községgé alakulását, hanem egészen a birtokosságra bizza, hogy akar e hegyközséggé alakulni vagy nem? aszerint, amint jól felfogott érdekekben kívánatosnak tartják avagy nem. A földmívelésügyi miniszternek 68675 számú rendelete is azt mondja: „Célszerűségi és szervezkedési szempontok mindenesetre amellől szólnak, hogy egy közigazgatási község határában levő szőlők egy egységes hegyközségi alakulása foglaltassanak”, tehát a miniszter is a célszerűségi szempontokra hivatkozik, de egy betűvel sem mondja, hogy a hegyközségek egyesítése kötelező lenne, csakohy épen a célszerűség nem szól az egyesítés mellett, mert például: az egyesítés legmelegebb pártolói magok közöcsítették ki a Káté és Veres Haraszt dűlőket, tehát a miniszteri leirat azon kívánalmának, hogy az egy közigazgatási község határában levő szőlők egyesítésenek, már ők magok sem kívántak eleget tenni, nyilván azért, mert a

célszerűség nincs meg, hogy pedig az egyesítés különösen a mi hegyközségünkre nézve nem célszerű, de valóságos csapás lenne, azt hiszem, eléggé kimutattam.

Miért is ha az egyesítés tervezői a birtokosság érdekét tartják szemük előtt, s ha nem akarják épen a szegényebb osztályhoz tartozó polgártársaik anyagi romlását okozni: ne bolygassák a megalakulva levő hegyközségeket, mert hiszen azok a mi viszonyainknak megfelelőleg a legcélszerűbben vannak megalakulva, ugyanis a jobb minőségű dűlők külön, a hitványabb minőségű dűlők ismét külön hegyközségekké lévén alakulva, a teherviselésnél nincs meg az az aránytalanság, mintha az utolsó minőségű dűlők az első minőségű dűlőkkel egyesítenének, azonfelül a külön álló hegyközségek mindenike igényei, és saját különleges viszonyaihoz képest, tetszése szerint rendezkedhetik be, mert berendezkedés és berendezkedés közt igen nagy különbség van! Például én 1900. évben a kezeim közt levő nyugta tanúsága szerint 1 K. 50 F. hegyközségi járulékot fizettem a mi hegyközségünkben, ezzel szemben az egyesíteni szándékoló hegyközség ugyanazon szülő után a folyó évre 12 K 76 F-t irányzott elő, ez pedig bizony — egy év alatt — óriási különbség! Hanem ha jó szolgálatot akarnak tenni az ügynek, igyekezzenek oda hatni — ami különben a miniszteri intézkedésben szintén benne van — hogy az 1-ső fokú hatóság az 1894. évi XII. t. cikkben biztosított jogánál fogva, a törvényesen megalakulva levő hegyközségeket rendtartásuk megalkotására és zároszálló alá tartó alatti bemutatására kötelezze.

Hagyárosey Gyula.

A szerkesztőség üzenetei:

Elvtárs. Szívesen közöljük az ön által beküldött kortesdalt e helyen és őszintén óhajtjuk, hogy

Kaszás úr, ki már itteni tanárskodása idejében a függetlenségi elvekért sikra szállt, a veszprémiék körében diadalra vigye pártunk zászlaját. A kortesdal, mely a jelölt ur sok itteni ismerősét érdekelheti, így szól:

Éljen

KASZÁS FERENCZ

48-as függetlenségi képviselőnk.

Dallama: Kossuth Lajos új zénte...

Függetlenség lobogója

Kaszás Ferencz lobogtatja,

Sorakozunk hát alája

Szavazzunk mindnyájan rája

Éljen hát Kaszás!

Nem esalódhat, ki rá szavaz.

Az ő elve tiszta igaz.

Lelkén van a népek java

A népért szól minden szava

Éljen hát Kaszás!

S. R. Ungvár. Kérdése ebben a formában érthetetlen.

Jegyző. Mi megbízható adatok közlünk le a dolgot s nincs okunk félőte kétkedni.

U. G. T. Luez Kívánságát, sajnálatunkra, nem teljesíthetjük.

B. K. Bpest. Néhány nap mulva levelet fogunk írni.

Kíváncsi. Igaza van. Szilas község Temes megyében fekszik.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

NYILT-TÉR.*)

Halász Herman a városi hatóság előtt is elismerte, hogy 3 mondd három esztendő alatt összesen 21 pár karlsbadi cipőt rendelt. Most pedig nem akarnék nagyon csipősnénni, de azt hiszem, a nyílttérben azért itt nagy dob, mert valószínűleg azóta sem tudta eladni ezt az iszonyu, rettenetes karlsbadi raktaírt. Fáj neki, hogy a község inkább

*E. rovat alatt közlöttékért a szerkesztő nem felelős.

keresi föl nálam a karlsbadi cipőt, dacára annak, hogy én másodközből Bécs utján veszem azt, mindenkor szezonszerűen felrészítve raktaíromat. Hát ne nagyon emésze magát e rejtély miatt Halász Herman úr, ennek nagyon egyszerű az oka. A község mindig inkább keresi fel azt a kereskedőt, a kinek első sorban a szakértelmében bizik. Halász Herman urról tudjuk, hogy, ezelőtt mindig becsületesen működött a pakoló üzletágban, kedves neje pedig mint Rózsási Lajosné a kávéházvezetésében folytatott állandó rendes gyökérrel. Így tehát nem csodálkozom azon, hogy karlsbadi cipőt még nyílttéri reklám utján is próbálgatná eladogatni.

Landsmann Adolf.

1031-901 Tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerenési kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak b. Lukszénszky Franciska végrehajtást szenvedő elleni 233 kor. 96 f. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék (a szerenési kir. jbiróság) területén lévő Mád községben fekvő a mádi 1167 sz. telekjegyzőkönyvben felvett szőlőre az árverést 612 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt

ingatlan az 1901. évi augusztus 12-ik napján delelőtt 10 órakor Mádton a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 61 korona 20 fl. közzpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: t. cz. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságtól előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerenésen kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál. 1901. évi június hó 5-én.

Fényes. kir. jbiró.

TROPON-SÜTEMÉNYEK

a legízesebbek és legtáplálóbbak.

TROPON-CAKES (Biscuits)

igen jóízű teásütemény, nagy felhárnyo tartalmánál fogva nagyon tápláló.

TROPON-KÉTSZERSÜLT

táplálóbb a közönséges kétszersülmél. Tej kávé, bor mellé a legjobb sütemény egészségesnek és betegekné számár.

TROPON-KARLSBADI-KÉTSZERSÜLT

zsirtalan és azért igen könnyen emészthető sütemény gyöngygomruak számár.

TROPON-DIABETIKUS-KÉTSZERSÜLT

elenyésző csokoly liszt-tartalma és nagy felhárnyo tartalma miatt a cukorbetegnek legjobb tápláléka.

Minden gyógyszerárban kaphatók.

Utbaigazítást ad: Dr. Röder és Társa

Dr. László frigyos, oszt. magy. Tropon- és Budapest, VI. Gyár-u. 7. táplálási-gyár. Klotterneuburg Bécs.

A magyar királyi államvasutak

Budapest—Lawoczne közt közlekedő vonatainak MENETRENDJE

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lawoczne.																	
Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMÁSOK						Sz. v.	Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v
I. II.	I-III.	I-III.	I-II	I-III.	I-III.							I-III.	I-II	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.
710	850		235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	635	130		700	830	1000			
1105	212	336	630	324	324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237		256	552			
1212	220	644		333	333	érk.		(ind.	1225		1220		248	545			
1113	221	345		334	334	ind.	Zsolcaza	(ér.	1224		1228		247	544			
1150	312	433	713	432	432	érk.	Szerenes	(ind.	1125	837	1134		152	503			
	753	753		807	807	érk.	Debreczen	ind.	658		822		822				
822	822	401		v. v.	414	ind.	Debreczen	érk.	v. v.	1207		758	750				
1156	318	715		ind.		ind.	Szerenes	érk.	413	831		145	502				
1255	439	814		érk.	505	érk.	Sátoraljaujhely	ind.	1100	728		1210	402				
532	1205	1205	633	érk.	633	érk.	Mező-Laborez	ind.	910	350	350		350	1149			
341	1112	1112	1205	érk.	1205	érk.	Kassa	ind.	350	445		445	1250				
	1250	533	1005	ind.	1005	ind.	Kassa	érk.	533	1005		341					
	1149	330	445	ind.	445	ind.	Mező-Laborez	érk.	1112	1205		332					
110	506	I-III.	350	ind.	350	érk.	Sátoraljaujhely	érk.	1205			1153	341				
207	614		846	érk.	739	érk.	Csap	ind.	756	654	409		1038	247			
347	730		916	érk.	916	érk.	Ungvár	ind.	615	553		836	108				
505	835		1055	érk.	1133	érk.	Nyiregyháza	(ind.	446			646	1157				
1157			651	ind.	646	ind.	Nyiregyháza	(ér.					505				
108	446		835	ind.	836	ind.	Ungvár	érk.	835	653		1133	345				
209	619		955	ind.	941	ind.	Csap	érk.	730	542		1030	246				
227	641		1016	érk.	1008	érk.	Bátyu	ind.	555	520		1009	228				
441	632			érk.	1235	érk.	Királyháza	ind.	526			805	1202				
730	1050		456	erk.	456	erk.	M.-Sziget	ind.	320			600	1005				
	340			erk.		erk.	Körösmező	ind.	1130			1201					
1005	1130	V. v.	339	ind.	600	ind.	M.-Sziget	erk.		950		456	730				
1202	320		848	ind.	805	ind.	Királyháza	erk.	1050	727		1235	441				
237	650	I-III.	1033	ind.	1038	ind.	Bátyu	erk.	842	504	V. V.	942	218				
318	740		1110	erk.)	1129	erk.)	Munkács	erk.	506	417	I-III	852	141				
			1117	ind.)	1157	ind.)	Munkács	ind.	41 ^b	402							
			1212	erk.	110	erk.	Szolyva-Hársfalva	erk.	344	301		820					
			131	erk.	255	erk.	Völcz	ind.	240	150		719					
			243	erk.	430	erk.	Lawoczne	ind.	122	1231		606					
								ind.	1158								